

**NAGYBÖJT 5. VASÁRNAPJA****A év**

1– 4 oldal

Olv.: Ez 37,12b-14. – Róm 8,8-11 – Jn 11,1-45  
 Lázár föltámasztása

**KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL*****Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek!

Majdnem erre botlott a nyelvem: Urunk Jézus Krisztus keresztje – kegyelme helyett – legyen velünk. A kereszt velünk van, hordozzuk is azt hiszem mindannyian. De azért ne felejtsük el, Krisztus keresztje volt a legnehezebb, a mi keresztünk csak hasonlít hozzá. A keresztény élet azt jelenti, hogy az ember Krisztus nyomába szegődik. Emberhez méltó életet élni nem lehet kereszt nélkül.

***Egymásnak vagyunk a keresztjei,  
 de ez által egymásnak vagyunk az élet szerzői is!***

Ebben a szentmisében gondoljunk erre a mi lehetőségünkre, sajátos lehetőség. Az ember nem keresztről álmodozik, viszont a kereszt minden nap meglátogat bennünket. A kérdés az, hogy milyen a hozzáállásunk. Tartsunk bűnbánatot.

***Szentbeszéd***

Kedves Testvérek! A szentírás-magyarázók azt mondják, hogy ez a történet, - amit hallottunk, - e miatt az utolsó mondat miatt íratott:

***Sokan hittek ezután Jézusban!***

Ezt azért hangsúlyozom én is, mert azok az emberek egészen másképp gondolkodtak, mint ahogyan mi gondolkodunk. Az ő számukra ez volt az üzenet:

Mit jelent a Jézussal való kapcsolat?

Mit jelent a Jézusba vetett hit?

Mit jelent a találkozás Jézussal?

Mit jelent Jézus barátsága?

***Nekik ez volt a fontos!***

Mi a harmadik évezred elején - hallva ezt a történetet, - egészen más gondolatokkal foglalkoznánk. Ma az emberek oknyomozóan elindulnának: mi lett Lázárral? Hogyan élt tovább? Mit jelentett az ő új élete? Az akkori kor embere ezzel nem foglalkozott. Ők más szinten gondolkodtak az életről, mint mi. Mi egy szekularizált világban élünk, e világi világban élünk és ez a világ nem hisz.

Ez a mai világ nem hisz Istenben.

Ez a világ valójában nem számol Istennel.

Ebből adódóan egészen máshova helyezzük mi a hangsúlyt, más izgat és más érdekel bennünket.

Sajnos azt kell mondani,

hogy az esetek többségében nem a lényeg a fontos!

***Exupéry mondta: „A lényeg láthatatlan!  
A láthatatlan lényeg az Isten!”***

***A Jézusba vetett hit maga az élet!***

Az akkori kor emberét ez izgatta, ez a kérdés, a láthatatlannak a kérdése! Nem kunszt azzal foglalkozni, ami látható, ami megtapasztalható, megragadható. Ha a lényegét nem fogjuk, a lényegét nem sejtjük, akkor egyszerűen elveszünk a tapasztalati világban. Elveszítjük a békénket is. Annak a világnak az embere ebből a történetből nem azt nézte, hogyan élt Lázár ezt megelőzően, ezt követően. Nekik az volt a fontos és János evangélistának is az volt a fontos:

***sokan hittek ezután Jézusban!***

***Ez azért lényeges,***

mert a Jézusba vetett hit azt jelenti,  
hogy az emberek úgy kezdenek gondolkodni,  
ahogy Jézus gondolkodott,  
úgy viselkednek, ahogy Jézus viselkedett,  
úgy cselekszenek, ahogy Jézus cselekedett.  
azt igyekeznek tenni, amit Jézus tett!

***Ez a döntő!***

Ma sok mindent le tudunk fényképezni, sok mindet föl tudunk venni hangszalagra, láthatjuk ezeket újra meg újra, földézhethetjük. Csak egy gombot kell benyomni, aztán megjelennek ezek a képek, halljuk a hangokat. ***Na és?*** Adott esetben szórakoztatnak, vagy bizonyos értelemben informálnak. ***És? Más lesz az életünk?*** A döntő ebből a szemszögből, hogy ez a világ, amelyben élünk nem hisz! Ez a világ azokat a lényeges kérdéseket, amelyek emberi együttlélésünk szempontjából fontosak, mintha félredobná!

***Azt mondták, hogy sokan hittek!***

Valójában ennek a mai vasárnapnak ez az üzenete:  
A mi számunkra mit jelent az, hogy Jézussal találkozunk?  
Ez a találkozás jelenti az életet!  
Aki igazán Jézussal találkozott az él,  
mert abban az Isten Lelke lakik,  
ahogy hallottuk a második olvasmányban.

***Akiben az Isten Lelke él, az él!***

Akiben az Isten Lelke nem él, az akkor sem él, ha egzisztál, mert az élet nem azt jelenti, hogy eszünk, alszunk, fölkelünk, lefekszünk. ***Nem ez az élet!*** Az élet az, ahogy egymással összetartozunk! Ha nem gondolunk másra csak arra, ami körülvesz bennünket, akkor ez azt jelenti, hogy csak ebben a világban gondolkodunk, ennek a világnak lehetőségei a mi lehetőségeink. *Ennek az a következménye, hogy igen sokan alszanak, igen sokan halottak!*

Jézus azt mondja: alszik, majd kiigazításképpen azt mondja: meghalt. Arra hívja föl a figyelmünket, hogy aki alszik, aki meghalt, abban nem él az Isten Lelke. Hiába jár-kel ebben a világban, van hangja, vannak tettei, de átalussza az életet, belehal ebbe az e világi világba. Nincs szava a szomszédjához, nem is ismeri. A lelke nem indul meg, amikor látja a másik ember nyomorát, vagy szükségét. Vagyis magának él. Magának él - alszik. Magának él - meghalt. ***Nem ez az élet!***

*Az élet az,*  
           hogy valakivel találkozni kell!  
*Az élet az,*  
           hogy az egymással való kapcsolatunkban  
           felfedjük az élet arculatát!  
***Megismertetjük egymással az életet!***

Nem ezek hiánya miatt kínlódnak, szenvednek az emberek? Hány asszonytól hallottam, a férjem azt gondolja, hogy házicseléd vagyok. Hány férfiembertől hallottam, az asszony csak azt várja tőlem, hogy adjam haza a pénzt. Hány embertől halljuk, hogy egymás mellett élünk, de semmi közünk egymáshoz. ***Ez nem élet!***

***Ez a történet arról szól,  
 hogy aki Jézussal találkozott, az másképpen él,  
 vagyis él!***

Amikor azt mondjuk, hogy ez a világ hitetlen, akkor ez azt jelenti, hogy Isten Lelke nem működik. Ha Isten Lelke bennünk van, akkor működik! Az, hogy a kereszténység oda jutott, ahova itt Európában és a civilizált világban, azzal magyarázható, hogy szekularizált, e világi világban élünk születéstől a halálig. Ebbe bele akarunk gyömöszölni mindent, amit csak lehet, amiről úgy gondoljuk, hogy arra szükségünk van. Egyszer csak mindenki belecsömörlik, rádöbben arra, hogy nem arra van szüksége, amit ő úgy ítél meg a csuda nagy okosságában.

***Hanem a másakra van szüksége,  
 aki jóindulatú, jóakarátú, aki elfogadja, aki megérti, aki türelmes vele!  
 Aki újra meg újra lehetőséget ad a másiknak!  
 Ez az élet!***

Szekularizált világban élünk, fölszabadultunk. Isten nem erőltet ránk igazságokat. Ennek az a következménye, hogy mindenki a maga igazságát fűjja. Mindenkinek igazsága a maga egyéni érdeke. Haldoklik a világ, haldoklik Európa, de minimum alszik. Lehet, hogy a történet kapcsán azt is mondhatjuk, hogy meghalt, mert ***így elveszítjük a lelkünket!***

Aki Jézushoz tartozik, az tudja azt,  
 hogy a keresztény élet állandó küzdelem!  
 Ezt a küzdelmet hagytuk el!  
 A kereszténységtől is azt vártuk, hogy szépségflastrom legyen,  
 kenegesse a lelkünket, aztán majd valami lesz.

***Gondoljunk vissza nagybőjt vasárnapjainak üzeneteire***

***Első vasárnap***

Jézus meghirdeti a harcot a gonosszal! Uradat, Istenedet imádd és csak neki szolgálj!

***Második vasárnap***

Az Atya szólít bennünket: Jézus az Én szeretett Fiam, őt hallgassátok! Most mondhatnék nagyon sok mindenkit, aki azt várja el, hogy őt hallgassuk.

***Harmadik vasárnap***

Azt halljuk, hogy Jézus az örökélet forrása! Az ember igazi szomjának eloltója Jézus, aki egymáshoz rendel bennünket!

***Negyedik vasárnap***

Én vagyok a világ világossága! Nem lehet sötétségben élni, csak világosságban! A világosság azt jelenti, hogy Istent ismerjük meg egymásban! Ez az igazi fény! Nem könnyű megismerni bennünk, emberekben az Istent, de nincs más lehetőségünk. Ha nem ismerjük benne föl az Istent, akkor egyszer csak kiábrándulunk egymásból. Elég belőlünk. De ha valamiképpen egymásnak Isten értékeiből, az isteni életből valamit föl-föl villantunk, akkor ez élet!

***Ötödik vasárnap***

Én vagyok az élet és halál ura, mondja Jézus! Jézusra figyeljünk, akkor fölébredünk, ráébredünk arra, hogy mire is születünk, föltámadunk és találkozunk egymással!

***Biztosan többen ismerik a Jedermann című drámát***

Jedermann vihorászik, lakomázik barátaival. A nagy-nagy mulatozás kellős közepén jön a halál. *Jedermann, el kell jönnöd velem!* Furcsa hang, hiszen tele van a tányér, tele van a kupa. Még egyszer jön: *Jedermann, el kell jönnöd velem!* Jedermann körülnéz és egyre kevesebben vannak ott a cimborák közül. Szépen eloldalognak ilyen hangok hallatán. Amikor harmadszor is megszólal a hang, akkor Jedermann körülnéz és senki nincs már vele, egyedül van. Kétségbeesve a kincses ládája felé fordul és ráfekszik. Életem során mindent meg tudtam venni átalatok. *Aranyak, ezüstök jöjjetek velem!* Komisz hangon válaszolnak neki: *Maradunk, majd az örököseidnek szolgálunk.*

Ebben a keserű helyzetében néhány fényes alakot lát, közelítenek felé. Az a néhány jócselekedet, amit élete során tett, *ők jönnek, mi majd kísérünk!* Ebben a magányában, egyedüllétében ez a néhány jócselekedet megy vele az Isten elé. Nem tudom, - a dráma erről nem szól, - hogy élete során az a kevéske jó, amit tett, mennyire volt tudatos benne. Bizonyára nem alakította át életét egy jóttevő emberré. ***De egyedül ez számított!***

***A mai vasárnapon igen komolyan el kell azon gondolkodni,  
e világi életet élünk csupán, vagy istenes életet is!***

Teljesen beleszürkülünk ebbe az e világi világba, amely mindent ígér, a halálban meg elhagy. A fájdalmas, hogy ez a világ mindent ígér, de néha csak egy-egy morzsát ejt és úgy gondoljuk, hogy minden megadatott. Amikor az ember útja végére ér, akkor dőbben rá, hogy becsapták. Végig kell gondolni azt, hogy mi értelme volt az egésznek. Éltem valójában, vagy csak morzsákat gyűjtöttem és soha sem voltam elégedett.

***Az embert elégedetté, életét értelmessé csak az teszi,  
ha az ember a másikkal azért találkozik,  
hogy neki életet ajándékozzon!  
Ez értelmet ad e világi életünknek is!***

+ A M E N +

***Imaszándék a Mi Atyánkhoz***

Kedves Testvérek! Imádkozzunk azért, hogy el ne feledkezzünk arról, hogy a keresztnység áldozatokat követel tőlünk, de minden életforma, minden életvitel is, különben haszonélvezők vagyunk. Keresztény lelkületünkért imádkozzunk, hogy jelen tudjunk lenni a világban a jócselekedeteink által!

***Mi Atyánk...***